



Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 24ης Οκτωβρίου 2013 *

«Προδικαστική παραπομπή — Εξάλειψη νομικής βάσεως της επίμαχης στην κύρια δίκη αποφάσεως — Αλυσιτέλεια των υποβληθέντων ερωτημάτων — Κατάργηση της δίκης»

Στην υπόθεση C-180/12,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) με απόφαση της 4ης Απριλίου 2012, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 16 Απριλίου 2012, στο πλαίσιο της δίκης

Stoilov i Ko EOOD

κατά

Nachalnik na Mitnitsa Stolichna,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Ilešič, πρόεδρο τμήματος, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh (εισηγητή), C. Toader και E. Jarašiūnas δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: M. Aleksejev, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Απριλίου 2013,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Stoilov i Ko EOOD, εκπροσωπούμενη από τον B. Aleksiev, advokat,
- ο Nachalnik na Mitnitsa Stolichna, εκπροσωπούμενος από τις N. Yotsova, D. Yordanova, Y. Yordanova και S. Dimitrova καθώς και από τον S. Zlatkov,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους B.-R. Killmann και D. Roussanov καθώς και από την L. Bouyon,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 18ης Ιουλίου 2013,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική.

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της Συνδυασμένης Ονοματολογίας για το έτος 2009, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1031/2008 της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2008 (ΕΕ L 291, σ. 1, στο εξής: ΣΟ), και ειδικότερα των διακρίσεων 5407 61 30 και 6303 92 10 αυτής, καθώς επίσης και την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1791/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006 (ΕΕ L 363, σ. 1, στο εξής: τελωνειακός κώδικας), των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής του δεδικασμένου, όπως επίσης και των άρθρων 41 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ των Stoilon i Ko EOOD (στο εξής: Stoilon) και Nachalnik na Mitnitsa Stolichna (διευθυντή τελωνείου πρωτεύουσας) με αντικείμενο τη δασμολογική κατάταξη εμπορευμάτων, περιγραφόμενων ως «υλικά για την παραγωγή παραπετασμάτων», κινεζικής προελεύσεως.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο τελωνειακός κώδικας

- 3 Κατά το άρθρο 68 του τελωνειακού κώδικα, οι τελωνειακές αρχές, για να επαληθεύσουν την ακρίβεια των διασαφήσεων που έχουν αποδεχθεί στο πλαίσιο της καλούμενης «κανονικής» διαδικασίας, είναι δυνατόν να προβούν:
 - α) σε έλεγχο των εγγράφων ο οποίος αφορά τη διασάφηση [...].
 - β) σε εξέταση των εμπορευμάτων και, ενδεχομένως, σε δειγματοληψία για ανάλυση και λεπτομερή έλεγχο.»
- 4 Το άρθρο 71 του τελωνειακού κώδικα έχει ως εξής:
 - «1. Τα αποτελέσματα της επαλήθευσης της διασάφησης αποτελούν τη βάση για την εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς στο οποίο έχουν υπαχθεί τα εμπορεύματα.
 2. Όταν δεν πραγματοποιείται η επαλήθευση της διασάφησης, η εφαρμογή των διατάξεων που αναφέρει η παράγραφος 1 βασίζεται στα στοιχεία της διασάφησης.»
- 5 Κατά το άρθρο 221, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, το «ποσό των δασμών πρέπει να γνωστοποιείται στον οφειλέτη, με την κατάλληλη διαδικασία, μόλις βεβαιωθεί».

- 6 Το άρθρο 232, το οποίο περιλαμβάνεται στο τμήμα 2, το οποίο καλείται «Προθεσμία και τρόποι καταβολής του ποσού των δασμών», του τίτλου VII, κεφάλαιο 3, του τελωνειακού κώδικα, ορίζει ότι:

«1. Όταν το ποσό των δασμών δεν καταβλήθηκε μέσα σε καθορισμένη προθεσμία:

- α) οι τελωνειακές αρχές κάνουν χρήση όλων των δυνατοτήτων που παρέχονται από τις ισχύουσες διατάξεις, συμπεριλαμβανομένης της αναγκαστικής εκτέλεσης, προκειμένου να διασφαλίζεται η καταβολή του εν λόγω ποσού.

Ειδικές διατάξεις μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής στο πλαίσιο του καθεστώτος διαμετακόμισης ως προς τους τριτεγγυητές·

- β) εισπράττεται τόκος υπερημερίας επί πλέον του ποσού των δασμών. Το επιτόκιο του τόκου υπερημερίας μπορεί να είναι ανώτερο από το επιτόκιο του πιστωτικού τόκου, δεν μπορεί δε να είναι κατώτερο από αυτό.

2. Η τελωνειακή αρχή μπορεί να παραιτηθεί από την απαίτηση του τόκου υπερημερίας [...].»

- 7 Το άρθρο 243, το οποίο περιλαμβάνεται στον τίτλο VIII του τελωνειακού κώδικα, ο οποίος καλείται «Δικαίωμα προσφυγής», ορίζει τα εξής:

«1. Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή κατά των αποφάσεων των τελωνειακών αρχών σχετικά με την εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας οι οποίες το αφορούν άμεσα και ατομικά.

[...]

2. Το δικαίωμα προσφυγής μπορεί να ασκηθεί:

- α) σε πρώτο στάδιο, ενώπιον της τελωνειακής αρχής [...]
- β) σε δεύτερο στάδιο, ενώπιον μιας ανεξάρτητης αρχής η οποία μπορεί να είναι μία δικαστική αρχή ή ένα ισοδύναμο ειδικευμένο όργανο σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στα κράτη μέλη.»

Η ΣΟ

- 8 Το πρώτο μέρος της ΣΟ περιέχει προκαταρκτικές διατάξεις. Στο μέρος αυτό, υπό τον τίτλο I, ο οποίος αφορά τους γενικούς κανόνες, το τμήμα A, το οποίο καλείται «Γενικοί κανόνες για την ερμηνεία της [ΣΟ]», αναφέρει τα εξής:

«Η κατάταξη των εμπορευμάτων στη [ΣΟ] πραγματοποιείται σύμφωνα με τις παρακάτω αρχές.

1. Το κείμενο των τίτλων των τμημάτων, των κεφαλαίων ή των υποκεφαλαίων θεωρείται ότι έχει μόνον ενδεικτική αξία, δεδομένου ότι η κατάταξη καθορίζεται νόμιμα σύμφωνα με το κείμενο των κλάσεων και των σημειώσεων των τμημάτων ή των κεφαλαίων και σύμφωνα με τους παρακάτω κανόνες, εφόσον αυτοί δεν είναι αντίθετοι προς το κείμενο των εν λόγω κλάσεων και σημειώσεων.
2. α) Κάθε αναφορά σ' ένα είδος μέσα σε ορισμένη κλάση καλύπτει το είδος αυτό, έστω και αν δεν είναι πλήρες ή τελειωμένο, με την προϋπόθεση ότι, στην κατάσταση που παρουσιάζεται, εμφανίζει τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του πλήρους ή του τελειωμένου είδους. Καλύπτει

επίσης το πλήρες ή τελειωμένο είδος ή αυτό που θεωρείται σαν τέτοιο, βάσει των προηγούμενων διατάξεων, στην περίπτωση που αυτό παρουσιάζεται ασυναρμολόγητο ή αποσυναρμολογημένο.

- β) Κάθε αναφορά σε μία ύλη μέσα σε ορισμένη κλάση καλύπτει την ύλη αυτή, είτε σε αμιγή κατάσταση είτε αναμειγμένη ή και συνδυασμένη με άλλες ύλες. Επίσης, κάθε αναφορά σε τεχνουργήματα από ορισμένη ύλη καλύπτει τα τεχνουργήματα που αποτελούνται εξ ολοκλήρου ή μερικώς από την ύλη αυτή. Η κατάταξη των αναμειγμένων αυτών προϊόντων ή των συνθέτων αυτών ειδών γίνεται σύμφωνα με τις αρχές που αναφέρονται στον κανόνα 3.

[...]»

- 9 Η ΣΟ στηρίζεται στο εναρμονισμένο σύστημα περιγραφής και κωδικοποίησης των εμπορευμάτων που κατήρτισε ο Παγκόσμιος Οργανισμός Τελωνείων, από το οποίο αντλεί τις κλάσεις και διακρίσεις με έξι ψηφία, ενώ μόνον το έβδομο και όγδοο ψηφίο συνιστούν υποδιαίρεσεις της ΣΟ. Στο δεύτερο μέρος της, το οποίο καλείται «Πίνακας δασμών», η ΣΟ περιλαμβάνει την κατάταξη των εμπορευμάτων σε τμήματα, κεφάλαια, κλάσεις και διακρίσεις.

- 10 Το τμήμα XI της ΣΟ καλείται «Υφαντικές ύλες και τεχνουργήματα από αυτές τις ύλες». Η σημείωση 7 του εν λόγω τμήματος έχει ως ακολούθως:

«Στο τμήμα αυτό, θεωρούνται ως “έτοιμα”:

- α) τα είδη τα κομμένα σε σχήμα άλλο από το τετράγωνο ή το ορθογώνιο·
- β) τα είδη που παίρνονται στην τελική τους μορφή και είναι έτοιμα για χρήση ή μπορούν να χρησιμοποιηθούν ύστερα από προηγούμενο διαχωρισμό με απλή κοπή των νημάτων, μη περιτυλιγμένα, χωρίς ραφή ούτε άλλη συμπληρωματική εργασία, όπως ορισμένα ξεσκονόπανα, σφουγγαρόπανα, πετσέτες, τραπεζομάντιλα, μαντίλια του λαιμού (“τετράγωνα”) και κουβέρτες·
- γ) τα είδη των οποίων οι άκρες έχουν στριφωθεί ή αναδιπλωθεί με οποιονδήποτε τρόπο, είτε έχουν συγκρατηθεί με κρόσια δεμένα σε κόμπους που γίνονται με τη χρησιμοποίηση νημάτων από το ίδιο είδος ή πρόσθετα νήματα· εντούτοις, δεν πρέπει να θεωρούνται ως “έτοιμες” οι υφαντικές ύλες σε τόπια στις οποίες οι άκρες χωρίς ούγια έχουν απλώς συγκρατηθεί·

[...]».

- 11 Το εντός αυτού του τμήματος XI κεφάλαιο 54 της ΣΟ, το οποίο καλείται «Συνθετικές ή τεχνητές ίνες, συνεχείς. Συνεχείς λουρίδες και παρόμοιες μορφές, από συνθετικές ή τεχνητές υφαντικές ύλες», περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την κλάση 5407, η οποία περιγράφει τα «[υ]φάσματα από νήματα από συνθετικές ίνες συνεχείς, στα οποία περιλαμβάνονται και τα υφάσματα που κατασκευάζονται από τα προϊόντα της κλάσης 5404». Η κλάση αυτή περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την κατηγορία «άλλα υφάσματα, που περιέχουν τουλάχιστον 85 % κατά βάρος ίνες συνεχείς από πολυεστέρα» στην οποία συγκαταλέγεται και η διάκριση 5407 61 σχετικά με «άλλα υφάσματα, που περιέχουν τουλάχιστον 85 % κατά βάρος ίνες συνεχείς από πολυεστέρα μη ελαστικοποιημένες». Η διάκριση αυτή περιλαμβάνει με τη σειρά της, μεταξύ άλλων, τη διάκριση 5407 61 30, που ορίζεται ως «βαμμένα».

- 12 Το υποκεφάλαιο I, το οποίο καλείται «Άλλα έτοιμα υφαντουργικά είδη», εντός του τμήματος XI, κεφάλαιο 63 της ΣΟ, περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την κλάση 6303 που περιγράφει τα «[π]αραπετάσματα εσωτερικά κάθε είδους για πόρτες και παράθυρα. Υπερθέματα παραπετασμάτων και γύροι κρεβατιών». Η κλάση αυτή διαιρείται σε δύο κατηγορίες «[π]λεκτά» και «άλλα». Η δεύτερη αυτή κατηγορία περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τη διάκριση 6303 92, η οποία ορίζεται ως «από συνθετικές ίνες». Αυτή η διάκριση διαιρείται με τη σειρά της σε δύο διακρίσεις, 6303 92 10 και 6303 92 90, οι οποίες ορίζονται, αντιστοίχως, ως «από μη υφασμένα υφάσματα» και «άλλα».

Το βουλγαρικό δίκαιο

- 13 Το άρθρο 34, τρίτο εδάφιο, του κώδικα διοικητικής διαδικασίας (Administrativnoprotsesualen kodeks) προβλέπει ότι η «διοίκηση παρέχει τη δυνατότητα στα μέρη να υποβάλουν παρατηρήσεις επί των αποδεικτικών στοιχείων που συγκεντρώθηκαν, όπως επίσης και επί των αιτιάσεων που προβλήθηκαν, εντός τακτής προθεσμίας η οποία δεν μπορεί να υπερβεί τις επτά ημέρες. Τα μέρη μπορούν να υποβάλλουν γραπτώς αιτήματα και αντιρρήσεις».
- 14 Κατά το άρθρο 35 του κώδικα αυτού, η ατομική διοικητική πράξη εκδίδεται κατόπιν διακριβώσεως των κρινόμενων ως κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων και κατόπιν εξετάσεως των επεξηγήσεων και αντιρρήσεων που ενδεχομένως προέβαλαν οι πολίτες ή οι ενδιαφερόμενοι οργανισμοί.
- 15 Κατά το άρθρο 179, παράγραφος 1, του κώδικα πολιτικής δικονομίας (Grazhdanski protsesualen kodeks, στο εξής: GPK), επίσημο έγγραφο το οποίο έχει συνταχθεί από υπάλληλο κατά την άσκηση των καθηκόντων του και σύμφωνα με τον τύπο και την προβλεπόμενη διαδικασία συνιστά απόδειξη όσων βεβαιώθηκαν ενώπιόν του και των πράξεων που διενήργησε ο ίδιος ή που διενεργήθηκαν ενώπιόν του.
- 16 Σύμφωνα με το άρθρο 297 του GPK, οι τελεσίδικες αποφάσεις δεσμεύουν το εκδούν δικαστήριο, καθώς και κάθε άλλο δικαστήριο ή διοικητική αρχή.
- 17 Κατά το άρθρο 302 του GPK, οι τελεσίδικες αποφάσεις διοικητικού δικαστηρίου δεσμεύουν τα πολιτικά δικαστήρια ως προς το κύρος και τη νομιμότητα της διοικητικής πράξεως.
- 18 Κατά το άρθρο 211, παράγραφος 1, του τελωνειακού νόμου (Zakon na mitnitsite, στο εξής: ZM), σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης καταβολής των δασμών, οι τελωνειακές αρχές κάνουν χρήση όλων των δυνατοτήτων που τους παρέχει ο νόμος αυτός ή κάθε άλλη νομική διάταξη προς διασφάλιση της καταβολής του εν λόγω ποσού, συμπεριλαμβανομένης της εκδόσεως πράξεων διοικητικής εκτελέσεως.
- 19 Κατά το άρθρο 211a του ZM, «οι αποφάσεις αναγκαστικής εκτελέσεως για την είσπραξη των απαιτήσεων του Δημοσίου που πηγάζουν από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου είναι ατομικές διοικητικές πράξεις οι οποίες εκδίδονται από τον διευθυντή τελωνείων της γεωγραφικής περιφέρειας όπου γεννήθηκε η μη εμπροθέσμως καταβληθείσα οφειλή· οι πράξεις αυτές διαπιστώνουν το απαιτητό τελωνειακών οφειλών και άλλων δημοσίων οφειλών».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 20 Η τελωνειακή διασάφηση την οποία υπέβαλε η Stoilov στις 8 Ιανουαρίου 2009 αφορούσε «υλικά για την παραγωγή παραπετασμάτων» στη διάκριση 6303 92 10 της ΣΟ. Υπολογίσθηκαν και καταβλήθηκαν τελωνειακοί δασμοί ύψους 7 598,56 βουλγαρικών λεβ (BGN) και φόρος προστιθέμενης αξίας ύψους 23 544,53 BGN.
- 21 Προκειμένου να επαληθεύσουν την ακρίβεια της διασαφήσεως αυτής, οι τελωνειακές αρχές διενήργησαν, στις 9 Ιανουαρίου 2009, εργαστηριακή ανάλυση δειγμάτων, για την οποία συντάχθηκε σχετικό πρακτικό.
- 22 Λαμβανομένης υπόψη της τελωνειακής εργαστηριακής αναλύσεως, οι αρχές αυτές έκριναν ότι τα καλυπτόμενα από την εν λόγω διασάφηση αγαθά δεν μπορούσαν να καταταχθούν στο κεφάλαιο 63 της ΣΟ. Από την εξέτασή τους προέκυψε ότι τα αγαθά αυτά πληρούσαν τις προϋποθέσεις κατατάξεώς τους στο κεφάλαιο 54 της ΣΟ και, πιο συγκεκριμένα, στη διάκριση 5407 61 30.

- 23 Υπό τις συνθήκες αυτές, στις 27 Απριλίου 2009, ο Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna γνωστοποίησε στη Stoilon απόφαση περί κατατάξεως των καλυπτόμενων από την τελωνειακή διασάφηση της 8ης Ιανουαρίου 2009 αγαθών στην ως άνω διάκριση (στο εξής: απόφαση γνωστοποίησης), με αποτέλεσμα την προσ αύξηση, με την ίδια απόφαση, του δασμολογικού συντελεστή από 6,5 % σε 8 % και την εφαρμογή, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1487/2005 του Συμβουλίου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2005, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υφασμάτων από ίνες συνεχείς από πολυεστέρα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 240, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1087/2007 του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2007 (ΕΕ L 246, σ. 1), οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ 74,8 %.
- 24 Με την απόφαση αυτή χορηγήθηκε στη Stoilon προθεσμία επτά ημερών προκειμένου να εξοφλήσει οικειοθελώς τις απαιτήσεις που πηγάζουν από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου ύψους 1 211,37 BGN για τελωνειακούς δασμούς, 82 372,82 BGN για δασμούς αντνιτάμπινγκ και 16 716,84 BGN για φόρο προστιθέμενης αξίας.
- 25 Η Stoilon άσκησε αίτηση θεραπείας κατά της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον της διοικήσεως και στη συνέχεια την προσέβαλε ενώπιον του Administrativen sad Sofia-grad (διοικητικού δικαστηρίου Σόφιας).
- 26 Εν τω μεταξύ, καθόσον η Stoilon δεν εξόφλησε τα προβλεπόμενα στην απόφαση γνωστοποίησης ποσά εντός της ταχθείσας προθεσμίας, ο Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna εξέδωσε την υπ' αριθ. 13 απόφαση της 7ης Αυγούστου 2009 για την αναγκαστική είσπραξη των απαιτήσεων του Δημοσίου (στο εξής: απόφαση εισπράξεως).
- 27 Στις 11 Σεπτεμβρίου 2009, η Stoilon άσκησε διοικητική προσφυγή κατά της αποφάσεως εισπράξεως ζητώντας τη διεξαγωγή ανεξάρτητης πραγματογνωμοσύνης για την ταξινόμηση των φορολογηθέντων εμπορευμάτων. Ελλείψει εμπρόθεσμης απαντήσεως, η Stoilon προσέφυγε απευθείας, στις 7 Οκτωβρίου 2009, ενώπιον του Administrativen sad Sofia-grad ασκώντας την προσφυγή της κύριας δίκης.
- 28 Στις 14 Οκτωβρίου 2009, η ιεραρχικώς ανώτερη διοικητική αρχή, ήτοι ο περιφερειακός διευθυντής τελωνείων, απέρριψε την από 11 Σεπτεμβρίου 2009 διοικητική προσφυγή και απέρριψε το αίτημα διεξαγωγής πραγματογνωμοσύνης.
- 29 Με απόφαση της 30ής Δεκεμβρίου 2010, το Administrativen sad Sofia-grad επιβεβαίωσε την απόφαση γνωστοποίησης.
- 30 Η Stoilon άσκησε αίτηση αναιρέσεως κατά της ως άνω αποφάσεως ενώπιον του Varhoven administrativen sad (ανώτατου διοικητικού δικαστηρίου), ενώπιον του οποίου εκκρεμούσε η υπόθεση κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως περί παραπομπής.
- 31 Κατά το Administrativen sad Sofia-grad, υπάρχουν δύο δυνατότητες κατατάξεως των επίμαχων στην κύρια δίκη εμπορευμάτων, ήτοι στα κεφάλαια 54 και 63 της ΣΟ. Προκειμένου να γίνει η μεταξύ τους διάκριση, έπρεπε να ερμηνευθεί ο όρος «έτοιμο είδος» υπό την έννοια της σημειώσεως 7 του εν λόγω κεφαλαίου 63 καθώς και ο όρος «ύφασμα», ο οποίος αναφέρεται στη διάκριση 5407 61 30 της ΣΟ.
- 32 Επιπλέον, έπρεπε να εκτιμηθεί αν, λαμβανομένων υπόψη των πέντε άλλων τελωνειακών διασαφήσεων για εμπορεύματα όμοια με τα επίμαχα στην κύρια δίκη, τις οποίες είχε υποβάλει η Stoilon τόσο πριν όσο και μετά την υποβολή της επίδικης διασαφήσεως, η εταιρία αυτή μπορεί να επικαλεστεί την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης περί κατατάξεως των επίμαχων στην κύρια δίκη εμπορευμάτων στον δασμολογικό κωδικό 6303 92 10.

- 33 Εξάλλου, αφού υπενθύμισε ότι εξαιτίας της επίδικης διασαφήσεως κινήθηκαν δύο διακριτές εθνικές δικαιοδοτικές διαδικασίες με ίδιο πραγματικό και νομικό αντικείμενο, το αιτούν δικαστήριο κρίνει αναγκαία την υποβολή στο Δικαστήριο προδικαστικού ερωτήματος περί του ποια είναι, σύμφωνα με το άρθρο 243, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, η υποκείμενη σε προσφυγή πράξη.
- 34 Τέλος, ζητείται να διευκρινιστεί η έννοια των άρθρων 41 και 47 του Χάρτη.
- 35 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Administrativen sad Sofia-grad αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Πρέπει το προϊόν —[ήτοι] τυλιγμένες σε ρολά λωρίδες από μη υφασμένο υλικό (φλιν) για την παραγωγή παραπετασμάτων (ρολών) εσωτερικού χώρου— για τους σκοπούς της δασμολογικής κατατάξεως βάσει της [ΣΟ], να υπαχθεί ανάλογα με τις ιδιότητες του προϊόντος ως “υφάσματος” στον κωδικό 5407 61 30 ή, αντιστοίχως προς τον μοναδικό σκοπό χρήσεώς του —για παραπετάσματα (ρολά) εσωτερικού χώρου— στον κωδικό 6303 92 10, οπότε θα πρέπει να συνεκτιμηθούν τα εξής:
- α) η έννοια “πλεκτά είδη” της σημειώσεως 7 του κεφαλαίου 63 [το οποίο καλείται] “Άλλα έτοιμα υφαντουργικά είδη. Συνδυασμοί. Μεταχειρισμένα ενδύματα και άλλα μεταχειρισμένα είδη και ράκη” [του τμήματος] XI [το οποίο καλείται] “Υφαντικές ύλες και τεχνουργήματα από αυτές τις ύλες” της [ΣΟ], ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με το σημείο 2, στοιχείο α΄, των γενικών κανόνων της [ΣΟ] που αφορούν τις έννοιες “δεν είναι πλήρες ή τελειωμένο” λαμβανομένης υπόψη της περιπτώσεως του στοιχείου γ΄, της εν λόγω σημειώσεως καθώς και των ιδιοτήτων του επίδικου προϊόντος και της δυνατότητας παρασκευής από αυτό ενός μόνον τελικού προϊόντος·
- β) το ζήτημα εάν η έννοια “υφάσματα” του κεφαλαίου 54, διάκριση 5407 61 30, της [ΣΟ] περιλαμβάνει [μεταξύ άλλων] υφασμάτινες λωρίδες, οι οποίες όπως και το τελικό προϊόν, που αποτελεί τον μόνο σκοπό χρήσεώς τους —παραπετάσματα (ρολά) εσωτερικού χώρου—, διαθέτουν και σταθεροποιημένες άκρες κατά μήκος, και δη ενόψει της ρητής μνείας του προϊόντος αυτού στη διάκριση 6303 92 10 της [εν λόγω ΣΟ];
- 2) Υφίσταται εύλογος λόγος για την παραδοχή ότι ο διασαφηστής και υπόχρεος λόγω της εισαγωγής εμπορευμάτων αποκτά δικαιολογημένη εμπιστοσύνη περί της δασμολογικής κατατάξεως του προϊόντος και ότι δυνάμει του άρθρου 71, παράγραφος 2, του [τελωνειακού κώδικα], καθώς και υπό το πρίσμα της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης η οποία είναι εφαρμοστέα στο πλαίσιο της αναγραφόμενης στη διασάφηση δασμολογικής κλάσεως του προϊόντος, στην περίπτωση που βάσει των πραγματικών περιστατικών της κύριας υποθέσεως κατά τον χρόνο υποβολής της διασαφήσεως συνέτρεχαν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) σε σχέση με προηγούμενη διασάφηση πανομοιότυπων εμπορευμάτων της ίδιας δασμολογικής κλάσεως, δεν ελήφθησαν δείγματα προς ανάλυση από τις τελωνειακές αρχές βάσει προβλεπόμενου από πρωτόκολλο ελέγχου εμπορευμάτων, περιλαμβανομένου του ελέγχου ως προς τη δασμολογική κατάταξη, και συνήχθη το συμπέρασμα ότι τα εμπορεύματα συνέπιπταν με τα αναγραφόμενα στη διασάφηση· [και]
- β) δεν υπήρξε επιγενόμενος έλεγχος μετά από τη χορήγηση της αδείας παραλαβής των εμπορευμάτων στο πλαίσιο πέντε άλλων διασαφήσεων που αφορούσαν τα ίδια προϊόντα της αυτής δασμολογικής κλάσεως με αυτήν που είχε δηλωθεί και προηγουμένως, και δη τόσο πριν όσο και μετά από την ημερομηνία του πρωτοκόλλου επί του δασμολογικού ελέγχου στο πλαίσιο του οποίου διαπιστώθηκε ότι η δασμολογική κλάση ήταν η ορθή;

- 3) Πρέπει το άρθρο 243, παράγραφος 1, του [τελωνειακού κώδικα] να ερμηνευθεί, όσον αφορά την τήρηση της αρχής [του δεδικασμένου], ότι προσφυγή μπορεί να ασκηθεί μόνον κατά της πράξεως του άρθρου 232, παράγραφος 1, στοιχείο α', του [εν λόγω κώδικα], εφόσον η πράξη αυτή εκδόθηκε λόγω μη εμπρόθεσμης πληρωμής, με αυτήν δε βεβαιώθηκε ταυτοχρόνως το ποσό του εισαγωγικού δασμού και αποτελεί, βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους εκτελεστό τίτλο για την είσπραξη των δασμών;
- 4) Πρέπει το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', και το άρθρο 47 του [Χάρτη] να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, στην περίπτωση που έχει υποβληθεί αίτημα κινήσεως αποδεικτικής διαδικασίας μέσω ανεξάρτητης πραγματογνωμοσύνης, την οποία υπέβαλε ο υπόχρεος μετά την ενημέρωσή του κατ' άρθρον 221, παράγραφος 1, του [τελωνειακού κώδικα], το οποίο δεν έχει ρητώς κριθεί από την τελωνειακή αρχή ούτε έχει εξετασθεί στο σκεπτικό μεταγενέστερων αποφάσεών της, συντρέχει μη δυνάμενη να αρθεί προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως και του δικαιώματος άμυνας στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, προσβολή η οποία δεν μπορεί πλέον να θεραπευθεί στο πλαίσιο της ένδικης διαδικασίας, διότι ο ενδιαφερόμενος υπό τις περιστάσεις της κύριας δίκης έχει τη δυνατότητα μόνο στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου να αποδείξει τις ενστάσεις του κατά της δασμολογικής κατατάξεως του προϊόντος θέτοντας ερωτήματα σε ανεξάρτητο πραγματογνώμονα;»

Επί της προδικαστικής παραπομπής

- 36 Κατά πάγια νομολογία, η διαδικασία του άρθρου 267 ΣΛΕΕ αποτελεί μέσο συνεργασίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών δικαστηρίων, με την οποία το Δικαστήριο τους παρέχει τα στοιχεία ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης που είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς επί της οποίας καλούνται να αποφανθούν (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 16ης Ιουλίου 1992, C-83/91, Meilicke, Συλλογή 1992, σ. I-4871, σκέψη 22, και της 27ης Νοεμβρίου 2012, C-370/12, Pringle, σκέψη 83).
- 37 Στο πλαίσιο αυτής της συνεργασίας, το επιλαμβανόμενο της διαφοράς εθνικό δικαστήριο μπορεί, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες της υποθέσεως, να εκτιμήσει καλύτερα τόσο την αναγκαιότητα μιας προδικαστικής αποφάσεως για την έκδοση της δίκης του αποφάσεως όσο και το λυσιτελές των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, ειδικότερα, αποφάσεις της 16ης Ιουλίου 1992, C-343/90, Lourenço Dias, Συλλογή 1992, σ. I-4673, σκέψη 15, και της 21ης Φεβρουαρίου 2006, C-152/03, Ritter-Coulais, Συλλογή 2006, σ. I-1711, σκέψη 14).
- 38 Ωστόσο, εναπόκειται στο Δικαστήριο, εφόσον παρίσταται ανάγκη, να εξετάσει τις συνθήκες υπό τις οποίες του έχουν υποβληθεί τα ερωτήματα από το εθνικό δικαστήριο, προκειμένου να εξακριβώσει τη δική του αρμοδιότητα και, ειδικότερα, να προσδιορίσει αν η ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης που ζητείται έχει σχέση με το υποστατό και το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, ώστε το Δικαστήριο να μην οδηγείται στη διατύπωση συμβουλευτικών γνωμοδοτήσεων επί γενικών και υποθετικών ερωτημάτων (βλ. μεταξύ άλλων, υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 16ης Δεκεμβρίου 1981, 244/80, Foglia, Συλλογή 1981, σ. 3045, σκέψεις 18 και 21, καθώς και της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-167/01, Inspire Art, Συλλογή 2003, σ. I-10155, σκέψη 45). Εάν προκύπτει ότι το υποβληθέν ερώτημα είναι προδήλως άσχετο με την επίλυση της συγκεκριμένης διαφοράς, το Δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να απόσχει από την έκδοση αποφάσεως (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσες αποφάσεις Lourenço Dias, σκέψη 20, και Ritter-Coulais, σκέψη 15 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 39 Εν προκειμένω, από τις υποβληθείσες στο Δικαστήριο γραπτές παρατηρήσεις και από την απάντηση του αιτούντος δικαστηρίου στο αίτημα για παροχή διευκρινίσεων που του απηύθυνε το Δικαστήριο προκύπτει ότι, με απόφαση της 5ης Ιουλίου 2012, το Varhoven administrativen sad αναίρεσε την απόφαση που μνημονεύεται στη σκέψη 29 της παρούσας αποφάσεως, ακύρωσε δε και την απόφαση γνωστοποιήσεως.

- 40 Σύμφωνα με τις παρασχεθείσες από το αιτούν δικαστήριο επεξηγήσεις με την απάντησή του στο ως άνω αίτημα για παροχή διευκρινίσεων ως προς τα αποτελέσματα που επιφέρει η ακύρωση της αποφάσεως γνωστοποίησεως επί της διαφοράς της κύριας δίκης, και όπως προκύπτει από το κείμενο της εν λόγω δικαστικής αποφάσεως, η οποία προσαρτάται στην ανωτέρω απάντηση, το Varhoven administrativen sad έκρινε ειδικότερα ότι η κατά τον Nachalnik na Mitnitsa Stolichna δασμολογική κατάταξη, η οποία είχε επιβεβαιωθεί από το Administrativen sad Sofia-grad, ήταν εσφαλμένη με βάση τα περιλαμβανόμενα στη δικογραφία αποδεικτικά στοιχεία και πραγματογνωμοσύνες. Ως προς αυτό το σημείο, το Varhoven administrativen sad έκρινε ότι τα στοιχεία τα οποία δέχθηκε το Administrativen sad Sofia-grad δεν είχαν τεκμηριωθεί ούτε από τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία ούτε από τα πορίσματα της εκθέσεως του πραγματογνώμονα.
- 41 Το αιτούν δικαστήριο επισήμανε επίσης, στην απάντηση αυτή, ότι στο ίδιο εναπόκειται να διασφαλίσει την τήρηση των διαδικαστικών κανόνων που ρυθμίζουν τη νομιμότητα της αποφάσεως εισπράξεως, μεταξύ των οποίων, ειδικότερα, του κανόνα περί γνωστοποίησης της υπάρξεως «μη καταβληθείσας οφειλής», υπό την έννοια του άρθρου 211a του ΖΜ, με την απόφαση γνωστοποίησεως.
- 42 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, ο Nachalnik na Mitnitsa Stolichna αναγνώρισε ότι, λόγω της ακυρώσεως της από το Varhoven administrativen sad, η απόφαση γνωστοποίησεως δεν υφίσταται πλέον στη βουλγαρική έννομη τάξη.
- 43 Επίσης, κατά την ίδια επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Stoilon επικαλέστηκε απόφαση για την κατάργηση της εισπράξεως των απαιτήσεων που πηγάζουν από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου, η οποία εκδόθηκε από τη δημόσια αρχή εκτελέσεως την 24η Σεπτεμβρίου 2012. Η απόφαση αυτή κατήργησε την κινηθείσα διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως δυνάμει της αποφάσεως εισπράξεως. Μολονότι αμφισβήτησε το κύρος της, ο Nachalnik na Mitnitsa Stolichna δεν αρνήθηκε εντούτοις την ύπαρξη της αποφάσεως αυτής.
- 44 Υπό τις συνθήκες αυτές, ανεξαρτήτως αν καταργήθηκε ή όχι η κινηθείσα βάσει της αποφάσεως εισπράξεως διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως, από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει, σε κάθε περίπτωση, ότι, όπως επισήμανε και ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 16 των προτάσεών του, το αιτούν δικαστήριο δεν πρόκειται πλέον να κληθεί, για την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης, να εκδώσει απόφαση που θα λαμβάνει υπόψη την προδικαστική απόφαση σε περίπτωση που το Δικαστήριο όφειλε να απαντήσει στα υποβληθέντα ερωτήματα.
- 45 Πράγματι, όπως παρατήρησε το αιτούν δικαστήριο στην απάντησή του επί του αιτήματος για παροχή διευκρινίσεων που του απηύθυνε το Δικαστήριο, η απόφαση γνωστοποίησεως ακυρώθηκε στο σύνολό της από το Varhoven administrativen sad, η δε απόφαση αυτή συνιστά, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 41 της παρούσας αποφάσεως, διαδικαστική προϋπόθεση για την έκδοση της αποφάσεως εισπράξεως.
- 46 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να κριθεί ότι με το υπό εξέταση προδικαστικό ερώτημα δεν ζητείται πλέον ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης που να είναι αντικειμενικώς αναγκαία για την απόφαση που καλείται να λάβει το αιτούν δικαστήριο (βλ., κατ' αναλογία, μεταξύ άλλων, απόφαση της 9ης Οκτωβρίου 1997, C-291/96, Grado και Bashir, Συλλογή 1997, σ. I-5531, σκέψη 16). Πράγματι, η εν λόγω αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, ελλείψει αντικειμένου, δεν επιτρέπει τη συναγωγή ερμηνευτικών στοιχείων του δικαίου της Ένωσης που το αιτούν δικαστήριο θα ηδύνατο να εφαρμόσει επωφελώς για να επιλύσει, βάσει του δικαίου αυτού, την ενώπιόν του εκκρεμούσα διαφορά (βλ., μεταξύ άλλων, υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1982, 132/81, Vlaeminck, Συλλογή 1982, σ. 2953, σκέψη 13).
- 47 Βεβαίως, με την απάντησή του στο αίτημα παροχής διευκρινίσεων που του απηύθυνε το Δικαστήριο ως προς τα αποτελέσματα της ακυρώσεως της αποφάσεως γνωστοποίησεως επί της διαφοράς της κύριας δίκης, το αιτούν δικαστήριο έκρινε ότι οι τελωνειακές αρχές μπορούν να εκδώσουν νέες αποφάσεις ομοίου περιεχομένου με τις αποφάσεις γνωστοποίησεως και εισπράξεως. Πάντως, ακόμη

και στην περίπτωση αυτή, ανεξαρτήτως της αποφάσεως της 5ης Ιουλίου 2012 του Varhoven administrativen sad, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα υπό τις συνθήκες αυτές θα ισοδυναμούσε με διατύπωση συμβουλευτικών γνωμοδοτήσεων επί υποθετικών ερωτημάτων, παραγνωρίζοντας την αποστολή που έχει ανατεθεί στο Δικαστήριο στο πλαίσιο της δικαστικής συνεργασίας που καθιερώνει το άρθρο 267 ΣΛΕΕ (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 3ης Φεβρουαρίου 1983, 149/82, Robards, Συλλογή 1983, σ. 171, σκέψη 19· Meilicke, προπαρατεθείσα, σκέψη 25, και της 21ης Μαρτίου 2002, C-451/99, Cura Anlagen, Συλλογή 2002, σ. I-3193, σκέψη 26).

- ⁴⁸ Υπό το πρίσμα των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι παρέλκει η απάντηση στα ερωτήματα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁴⁹ Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφασίζει:

Παρέλκει η απάντηση στα ερωτήματα που υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία).

(υπογραφές)